

54

Садовые цветы

Куда Київ, 54
Вулиця Ерамова
52.
Кв. 38.

Кому Маньку Володимирівну
Ситникову.

Индекс предприятия связи
315945

и адрес отправителя

Поставська обл.
Семшовский р-н
с. Крива Руда.
Трибач Настя Вас.

252054

Пишите индекс предприятия связи места назначения

0123456789

Внимание!
Образец написания цифр индекса:

Средели

Институт связи СССР, 1988
И. Художник Т. Панченко

Рижской ф-ке Гознака

72

① Шановний Володимире Дмитровичу
Я прочитала в газеті за Герцогів сссієї
про 33 голодний рік. Я з великим
хвилюванням читала що сталося.

Мої спогади до книги-меморіалу
не підійдуть бо я не зможу написати
на ті загибелі дві думи в газеті.

Я пишу Вам, щоб ви прочитали
мої спогади. В моєму батюків задріпав
хліб і торбинки з сухим гарбузом,
з пасльомом та велику сушку а
потім ще випагала хліба, а його
не було так їх виснали з хати,
і почалося страшенне голодне і холодне
зимнтя, мої старші сестри поїхали
в Сандас і по ці пари я не можу
їх розшукати все безрезультатно,
а моя мама йшла з родити
вдень і вночі внаслідок і
батько помер, я зобачала

одна голоса і халоса, був в нас 2
патролат для Сирит, мене не прий
до батько вигнаний з хати.

Впустила мене в хату маж Тіма
вони мене голоси хліб задраси
покопани в хаті зими і ніг розвалили,
щували хліба, а його вже не було.

Тіма на зарплаті точили на рибі
пріму голову і пенни кортика з полова.
Юрча в нас старі виделка Баєно
Марз Петрова, котра ще свого
батька вчила, прийшла і каже
мені Настіна ходи в школу
тїм дачить в стосовій тарілочку
супу із сої. Я стала ходити в
школу, ми діти були не такі як
тепер веселі, галасливі, а тоді
були тихі, а деякі сухі виснажені,
і мажи з нетерпимим великої
перерви, на якій був обід в стосовій

3) Вчителька Марія Петрівна до-
вела жила своїми нещасливими-голод-
ними учнями і старалася, щоб
не поперли з голоду, вона ставала
на дверях як ми виходили із
столовки, називала на імена і
питала чи найве, чи наймає, або
кезов, що не найве, то завертала
і казала Курєрці, щоб даєа добавки,
Благодаря цій вчительці і Курєрці і цій
тарієлці суну із сої неспавеносо
я витила і ввєє свїй віз згадує
з савозами на глезах. А коли
були літні калікуми то ми цєні
ходили на роботу збирали тучки
дубоносими на буряках, а за день
заробляли столову ложку маїєсу
рвани абрикоси зелені такі що і
кісточок не було і маїєсом цією
ложкою маїєсу і їме, таїк ми
хєрчуваємє в дитинствєі.

На буржанах політиці; кучми всі з міста
перевантажились, а бучи і мертві на
рідках слетали, а деякі підобрали
та одвозили на кладовище то
летали всієї сестри, виділені бучи
два діти і коняка, які збирали
мертвих і одвозили на кладовище
в одну вкляну поля повна діти тагі
загортіла, в одній мітці вперло
шестеро дітей в хаті за один день
їти коняць нікому вона, всієї кучми
мішла на кладовище викопала
ривчак такий, щоб їх можна було
поставлять до біваго не подумала
перевозила по одному возиком і
поставляла в цю дімку і зар
загортіла стало вже тільки
головки видно цих дітей, тагі
впади і сестри вперла, в бачили
людей які кричали їсти покла і повмирали,

5. Коли пострівами мита то в
модей в городах були мита
і заборонили володним модей
які вмирали з голоду, різать
колосків для харчування і
і досі не можуть збагнути для
чого це робилося. А коли
доидалися хліба то модей вже
такі були виснажені голодом
що од хіба тоше мерли,
виснажені голоду кишки рвалися
коли модея наїдалися,
модея бегати писать но
не хватало сил писать за цей
голод, я хочу написати, що
я і свої ровесники, мені вже
65 год, прожили важким
життям. Дитинство наше
було під голодом, а
молодість під войну та

6) В тяжкі нічч. воєнні роки.

А татер молоді люди
хей не знають 33 року, хей
не знають війни і нічч -
воєнних страшних годів,
хей буде завжди сонце і
спир на землі, хей буде
щастя в цьому світі
і всім людям на землі.

В повагою до Вас.

Матія Васильовича Шрендас

Полтавська обл. Сетемівський р-н
село Крава-Руда, вул. Степова 23.

Благодарю всіх Вам, хто
здав нещасних людей які
загинули з голоду.

Шамовский Володиславу
(Антоновичу).

(7)

Поздравляю Вас и вашу семью
и ваших товарищей по работе
з наступавшим Новым 1989 годом.

От всей души я Вам желаю
от солнышка тепла
от людей добра
от березки нежности, а
от людей и друзей верности
А еще желаю чистого неба
и доброго хлеба!

Чтоб солнышко Вас светило
а горе далеко обходило
и чтоб жизнь ваша
счастлива, была всегда отменна,